

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Przedmiot i opis sporu

Z jednej strony stwierdzenie nieważności zawartej w umowie skarżącej klauzuli przewidującej, że jej stosunek pracy ulega automatycznemu rozwiązaniu w przypadku nie zdania przez nią konkursu zewnętrznego OHIM. Z drugiej strony stwierdzenie, że konkursy OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST01/07 i OHMI/AST/02/07 nie wywołują żadnych skutków dla jej umowy. Ponadto żądanie naprawienia szkody.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności pisma OHIM z dnia 12 marca 2009 r. i zawartych w nim decyzji OHIM, zgodnie z którymi stosunek pracy skarżącej ulega rozwiązaniu z zachowaniem 8-miesięcznego terminu wypowiedzenia, którego początek przypada na 16 marca 2009 r. wraz ze stwierdzeniem, że stosunek pracy skarżącej pozostawał nieprzerwanie w mocy. W zakresie w jakim Sąd uzna to za konieczne skarżąca wnosi również o stwierdzenie nieważności pism OHIM z dnia 3 sierpnia 2009 r. (zawieszenie biegu terminu na trzy miesiące) i z dnia 9 października 2009 r. (oddalenie zażalenia), które, zdaniem skarżącej, mają charakter pism związanych;

— uchylenie lub stwierdzenie nieważności klauzuli rozwiązującej zawartej w art. 5 umowy o pracę pomiędzy skarżącą i OHIM i tytułem żądania ewentualnego

stwierdzenie, że rozwiązanie umowy o pracę skarżącą również w przyszłości nie może zostać oparte o tę klauzulę rozwiązującą;

stwierdzenie, że wspomniane w piśmie OHIM z dnia 12 marca 2009 r. konkursy nie mogły w każdym razie wywołać ujemnych skutków wynikających z klauzuli rozwiązującej

— zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania w odpowiedniej wysokości, podlegającej ustaleniu przez Sąd w związku z krzywdą odniesioną przez nią w następstwie decyzji wymienionych powyżej;

— w razie gdyby w chwili wydania przez Sąd orzeczenia rzeczywiste pełnienie funkcji przez skarżącą lub wypłacanie przez OHIM należnych jej kwot, pomimo dalszego trwania stosunku pracy, uległo już zakończeniu w związku z niezgodnym z prawem zachowaniem OHIM:

zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej, równocześnie ze stwierdzeniem, że OHIM ma obowiązek nadal zatrudniać skarżącą na tych samych warunkach i ponownie włączyć ją w ramy służbowe, odszkodowania za wyrządzoną jej szkodę majątkową, w szczególności poprzez zapłatę wszystkich ewentualnie należnych wynagrodzeń i zwrot wszystkich kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z niezgodnym z prawem zachowaniem OHIM (po odjęciu otrzymanego zasiłku dla bezrobotnych);

ewentualnie, w razie gdyby z prawnych lub faktycznych powodów w niniejszym przypadku nie nastąpiło ponowne włączenie skarżącej w ramy służbowe lub jej dalsze zatrudnienie na dotychczasowych warunkach zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową wynikłą z niezgodnego z prawem rozwiązania jej stosunku pracy w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy jej szacowanymi zarobkami i zarobkami, które przysługiwałyby jej w razie dalszego trwania umowy o pracę z uwzględnieniem świadczeń emerytalnych i pozostałych uprawnień

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2010 r. — De Nicola przeciwko EBI

(Sprawa F-13/10)

(2010/C 134/89)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania informacyjnego za 2008 r. zarówno w części dotyczącej celów jak i części dotyczącej oceny oraz awansów, o których zdecydowano w dniu 18 marca 2009 r. Ponadto zasądzenie od strony pozwanej naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę, które zostały wyrządzone skarżącemu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności aktu z dnia 23 września 2009 r. w części, w której Komitet do spraw Odwołań oddalił odwołanie skarżące dotyczące sprawozdania informacyjnego za 2008 r.;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania informacyjnego za 2008 r. zarówno w części dotyczącej celów jak i części dotyczącej oceny;
- stwierdzenie nieważności wszystkich aktów powiązanych, wydanych uprzednio lub później, włącznie z wytycznymi dyrekcji do spraw osobowych dotyczącymi ujednoczenia ocen poprzez używanie jednej z pierwszych liter alfabetu i ograniczeń ilościowych w przyznawaniu oceny A i B+ oraz awansami, o których zdecydowano w dniu 18 marca 2009 r. z uwagi na to, że w kontekście ocen wystawionych przez przełożonych skarżącego EBI nie wzięła pod uwagę jego osoby w ramach „Promotions from Function E to D”;
- zasądzenie od EBI naprawienia szkody i krzywdy oraz kosztów postępowania wraz z odsetkami i rewaloryzacją powstałego długu

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa F-14/10)**

(2010/C 134/90)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie przewlekłości postępowania w przedmiocie stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy i zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody wyrządzonej skarżącemu.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o oddaleniu wniosku z dnia 30 stycznia 2009 r.;

— stwierdzenie nieważności aktu, którym zostało oddalone zażalenie z dnia 20 lipca 2009 r. na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 30 stycznia 2009 r.;

— w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma ADMIN.B.2/MB/lS D(09)29562 z dnia 6 listopada 2009 r. doręzonego skarżącemu w dniu 16 grudnia 2009 r.;

— w razie potrzeby stwierdzenie, że czas trwania postępowania na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich mającego na celu uzyskanie przez skarżącego gwarancji prawnych w związku z wypadkiem, którego doznał on w dniu 12 września 2003 r. przekroczył pięć lat;

— w razie potrzeby stwierdzenie, że czas trwania tego postępowania przekroczył to co należy uważać za rozsądny czas trwania;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR lub takiej wyższej albo niższej kwoty, którą Sąd uzna za prawidłową i słuszną tytułem naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej, która skarżący niesłusznie poniósł w związku z czasem trwania tego postępowania, który przekroczył to co należy uważać za rozsądny czas trwania;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR (słownie: dziesięciu tysięcy Euro) lub takiej wyższej albo niższej kwoty, którą Sąd uzna za prawidłową i słuszną, włącznie z odsetkami w wysokości 10 % z coroczną kapitalizacją za okres od następnego dnia po otrzymaniu przez Komisję wniosku z dnia 30 stycznia 2009 r. do dnia rzeczywistej zapłaty tej kwoty;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2010 r. — Andres i in. przeciwko EBC**(Sprawa F-15/10)**

(2010/C 134/91)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Carlos Andres i in. (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Vandenbussche i L. Levi)